

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 5.

V Ljubljani 1. maja 1882.

Leto XII.

Medléčej cvetlici.

Oj cvetka ti! zakaj medliš?
Zakaj povéšaš glávo dróžno?
Zakaj, zakaj takó blediš,
Kot pésen čula bi nagróbno?

Saj jedva te pomládni dán
Iz tème je privábil jéce,
In svét je lép, ko vrt krasán,
Mladó je vse, novó, dehtéce.

Le ti otóžna mi stojíš,
In k tóim obéšaš glávo dróžno.
Oj cvetka ti, zakaj blediš,
Kot pésen čula bi nagróbno?

Vém, da gojíteljko je smrt
Sinóci tebi pokosíla,
Zató, zató tvoj up je strí,
Zató si ti brez tolažíla.

Ne bój se! Jaz te hčem napréj
Gojíti in za té skrbéti;
Le dvigni glávo, kot popréj,
Veséli se v pomládnejem cvéti!

S. Magolič.

Pod orehom.

Mož je imel široko, nizko čelo, od koder je bela pléša v podobi trikota rila na teme. Obrvi niste bili ločeni druga od druge, temveč tudi tam, kjer se nos strinja z lobanjo, bila je koža preraščena s ščetinastim puhom. Na obe strani postavnega nosa so po širokem, rujavem polji bile vrezane brazde in brazdice. Mislite si skalo sredi reke, ob katero se bijó valovi, kakó se površina vode kroži in gubí, in imate podobo zarujave-